

Μεταφυσικές Θέσεις για τα σπορ και Ηθική

Οι μεταφυσικές θέσεις

- Το τι συνιστά αγωνιστικό παιχνίδι και σπορ έχει επιπτώσεις και σε θέματα σωστής ηθικά συμπεριφοράς στον αθλητισμό
- Αυτό μπορούμε να το κατανοήσουμε μέσα από το ζήτημα του ανταγωνισμού

Το ζήτημα του ανταγωνισμού στα σπορ και τον αθλητισμό

Το πρόβλημα

- ▶ Είναι ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό είναι καλό πράγμα ή μπορεί να είναι επιβλαβής ή ακόμη και ανήθικος;
- ▶ Πρέπει η νίκη να είναι ο σημαντικότερος στόχος ενός αθλητή;
- ▶ Ποιο βαθμό έμφασης πρέπει να δίνουμε στην επιτυχία και την νίκη στον αθλητισμό;

Ανταγωνισμός

- ▶ Με την πρώτη ματιά ο ανταγωνισμός φαίνεται να είναι η ίδια η φύση των σπορ και του αθλητισμού. Μιλάμε για τα αθλητικά γεγονότα ως διαγωνισμούς, τουρνουά ή αναμετρήσεις, αξιολογούμε τους αθλητές ως καλούς ή κακούς και αναφερόμαστε σε αντίπαλες ομάδες.
- ▶ Υπάρχουν όμως και κάποιοι που συμμετέχουν στα σπορ όχι για την νίκη ή τον ανταγωνισμό αλλά για την χαρά του παιχνιδιού ή την υγεία.

Ανταγωνισμός

- ▶ Ακόμη όμως και για αυτούς που συμμετέχουν στα σπορ όχι για την νίκη ή τον ανταγωνισμό αλλά για την χαρά του παιχνιδιού ή την υγεία δεν παύει ο ανταγωνισμός να είναι εγγενές στοιχείο των σπορ.
- ▶ Για παράδειγμα μπορεί να παίζω τένις με έναν φίλο για διασκέδαση και υγεία δεν παύει να παίζω ένα παιχνίδι που πρέπει να περάσω την μπάλα στο γήπεδο του αντιπάλου με τρόπο που θα τον δυσκολέψω.
- ▶ Αν δεν παίζω με αυτό τον τρόπο τότε δεν «παίζω τένις» και στην καλύτερη περίπτωση ασκούμαι σε κάποιες κινήσεις του τένις.

Επικριτές του ανταγωνισμού στα σπορ

- ▶ Οι επικριτές του ανταγωνισμού στον αθλητισμό δεν αντιδρούν τόσο πολύ στα παιχνίδια που έχουν ένα εσωτερικό ανταγωνιστικό στοιχείο, όπως ορίζεται από τους κανόνες τους όσο στους συμμετέχοντες που θεωρούν την ήττα ενός αντιπάλου ως την κύρια επιθυμία ή στόχο τους
- ▶ Όταν οι αθλητές προσανατολίζονται αποκλειστικά στην νίκη τότε το παιχνίδι είναι «μηδενικού αθροίσματος»
- ▶ Έτσι, σύμφωνα με αυτούς τους επικριτές, ο αθλητικός ανταγωνισμός διδάσκει ή διαμορφώνει στάσεις του τύπου "πρώτα εγώ" ή "η ομάδα μου, σωστά ή λάθος" που προάγουν τον εγωισμό ή, στην καλύτερη περίπτωση, ένα είδος στενής πίστης στην ομάδα.

Επικριτές του ανταγωνισμού στα σπορ

- ▶ Επειδή δίνεται αποκλειστικά στη νίκη αξία, η αξία της διαδικασίας του παιχνιδιού παραβλέπεται ή ελαχιστοποιείται.
- ▶ Οι ηττημένοι είναι αποτυχημένοι και η αξία της άσκησης, προσπάθειας, της προετοιμασίας και του αγώνα διαγράφονται ή ξεχνιούνται ως αποτέλεσμα της ήττας στο παιχνίδι.

Η υποστήριξη του ανταγωνισμού στα σπορ

- ▶ Γιατί είναι απαραίτητο να γίνει μια ηθική δικαιολόγηση του ανταγωνισμού στον αθλητισμό;
- ▶ Δεν αρκεί να πούμε απλώς ότι οι συμμετέχοντες και οι θεατές μπορεί να απολαμβάνουν αυτόν τον ανταγωνισμό;

Τι νομίζετε;

Υποστήριξη του ανταγωνισμού στα σπορ

- ▶ Για τους επικριτές του ανταγωνισμού στον αθλητισμό, αυτό είναι δεν είναι αρκετό. Υποστηρίζουν ότι ο ανταγωνισμός αυτός είναι είτε εγγενώς ανήθικος είτε ότι ενισχύει άλλες κοινωνικές αξίες που είναι ανεπιθύμητες
- ▶ Μια πρώτη απάντηση στους επικριτές του ανταγωνισμού είναι ότι ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό είναι εγγενής αλλά ηθικός και όχι ανήθικος
- ▶ Ο στρατηγός Ντάγκλας ΜακΆρθουρ, ένας Αμερικανός ήρωας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μπορεί να υπέρβαλλε, όταν υποστήριξε ότι η συμμετοχή σε ανταγωνιστικά σπορ ήταν "ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη του χαρακτήρα" της νεολαίας των ΗΠΑ για τους ρόλους της ως θεματοφύλακες της δημοκρατίας, αλλά αυτή η άποψη είναι κυρίαρχη στο χώρο της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού.

Υποστήριξη του ανταγωνισμού στα σπορ

► Το ζήτημα που έχουμε να λύσουμε είναι ποια από τις παρακάτω δύο θέσεις είναι αληθής:

Θέση 1: Ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό και τα σπορ είναι εγγενές χαρακτηριστικό τους και είναι ανήθικο

Θέση 2: Ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό και τα σπορ είναι εγγενές χαρακτηριστικό τους και είναι ηθικός

Ένας τρόπος για να απαντήσουμε στο ζήτημα αν ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό είναι ηθικός ή ανήθικος είναι να δούμε τις συνέπειες του.

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Η θεωρία του ωφελιμισμού μας λέει ότι μια πράξη ή πρακτική είναι ηθική αν προκαλεί τις καλύτερες ωφέλειες στους περισσότερους ανθρώπους.
- ▶ Ο ωφελιμισμός ακούγεται σαν μια σχετικά απλή προσέγγιση της ηθικής. Αρκεί να κάνει μια ανάλυση κόστους-οφέλους σχετικά με τις επιπτώσεις της πράξης ή της πρακτικής που αξιολογείται, και έχετε την απάντησή σας για το αν κάτι είναι ηθικό.
- ▶ Όμως ο ωφελιμισμός εγείρει πολύπλοκα ζητήματα. Για παράδειγμα, τι πρέπει να θεωρήσουμε ως καλή ή κακή συνέπεια; Στην οικονομική ανάλυση το κόστος και τα οφέλη μπορούν συχνά να μετρηθούν σε χρηματικά κέρδη και ζημιές, αλλά τι πρέπει να μετράμε ως κόστος ή όφελος στην ηθική;

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Θα πρέπει η ευχαρίστηση και ο πόνος να είναι τα κριτήρια, όπως οι κλασικοί ωφελιμιστές, όπως πρότειναν ο Τζέρεμι Μπένθαμ και ο Τζον Στιούαρτ Μιλ;
- ▶ Υπάρχουν στον αθλητισμό άλλα κριτήρια, όπως η υπεροχή στην απόδοση, η επίτευξη ή η γνώση, που θα πρέπει επίσης να μετράνε;
- ▶ Για παράδειγμα, είναι καλοπαιγμένος αθλητικός αγώνας έχει μεγαλύτερη εγγενή αξία από έναν κακώς παιγμένο, και ισχύει αυτό ακόμη και αν οι συμμετέχοντες και στους δύο αγώνες βιώνουν τα ίδια επίπεδα ευχαρίστησης και πόνου;
- ▶ Αν πούμε ότι μόνο η ευχαρίστηση και ο πόνος μετράνε, η θεωρία μας μπορεί να είναι πολύ περιορισμένη. Αν προσθέσουμε και άλλα αγαθά, όπως η αριστεία, πώς θα την συναθροίσουμε με την ευχαρίστηση και τον πόνο για να φτάσουμε σε ένα συνολικό σύνολο;

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Επιπλέον, ακόμη και αν μπορούμε να συμφωνήσουμε στα κριτήρια του καλού και του κακού οι συνέπειες, μπορεί να επιδέχονται διαφορετικές ερμηνείες.
- ▶ Για παράδειγμα, θα πρέπει να ταυτίζουμε τα οφέλη με αυτά που οι πραγματικοί συμμετέχοντες φαίνεται να θέλουν ή με αυτά που θα ήθελαν αν ήταν καλύτερα ενημερωμένοι και πιο ορθολογικοί;
- ▶ Ας υποθέσουμε, για παράδειγμα, ότι ένας ποδοσφαιριστής θεωρεί τον εαυτό του ως εν δυνάμει σούπερ σταρ, και περιφρονεί τις ομαδικές προπονήσεις. Θα εκτιμούσε τις ομαδικές προπονήσεις αν ήταν καλύτερα ενημερωμένος για τα οφέλη της ομαδικής εργασίας και πιο ειλικρινής σχετικά με τις δικές του ικανότητες;

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Τέλος, τι γίνεται αν η επιδίωξη του μεγαλύτερου αγαθού απαιτεί να βλάψει την μειονότητα;
- ▶ Ας υποθέσουμε, για παράδειγμα, ότι ένας προπονητής αποφασίζει να παρακινήσει την ομάδα του εκφοβίζοντας έναν αδύναμο παίκτη, κάνοντας έτσι τους άλλους να αποδώσουν σε υψηλότερο επίπεδο μέσω του φόβου ότι θα είναι ο επόμενος στόχος του.
- ▶ Έχουν ωφεληθεί οι περισσότεροι παίκτες σε βάρος ενός μόνο παίκτη. Είναι όμως αυτό σωστό;

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Πέρα από το ασαφές του πως μετράμε τις συνέπειες του ανταγωνισμού στον αθλητισμό με βάση τον ωφελιμισμό υπάρχει και ένα ακόμη πρόβλημα; Συγκεκριμένα το ποιες πρακτικές αξιολογούμε
- ▶ Τις πρακτικές του επαγγελματικού αθλητισμού, ή τις πρακτικές του ενδοσχολικού αθλητισμού, ή τις πρακτικές του αθλητισμού για υγεία;
- ▶ Επιπλέον, είναι σημαντικό να διακρίνουμε τον ανταγωνισμό όπως ασκείται και όπως θα έπρεπε να ασκείται.
- ▶ Έτσι, ακόμη και αν ο ανταγωνισμός συχνά έχει κακές συνέπειες, δεν πρέπει απαραίτητα να συμπεράνουμε ότι ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό είναι ηθικά αδικαιολόγητος. Ίσως ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό όπως διεξάγεται με έναν τρόπο έχει επιβλαβείς συνέπειες που θα μπορούσαν να αποφευχθούν αν ο ανταγωνισμός αυτός διεξαγόταν με άλλον πιο ηθικό τρόπο

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις οποιασδήποτε ωφελιμιστικής ανάλυσης είναι πιθανό να είναι αμφιλεγόμενη, ο ωφελιμισμός από μόνος του πιθανόν να μην μπορεί να παράσχει μια αποφασιστική αξιολόγηση του ανταγωνισμού στον αθλητισμό.
- ▶ Για παράδειγμα, γνωρίζουμε ότι οι υποστηρικτές του ανταγωνιστικού αθλητισμού ισχυρίζονται ότι η συμμετοχή προάγει την αφοσίωση, την πειθαρχία, τη δέσμευση, το ενδιαφέρον για την αριστεία, και μια στάση "ποτέ μην λες ότι τελείωσε".
- ▶ Αυτές όμως οι θέσεις δεν τεκμηριώνονται εμπειρικά.
- ▶ Για παράδειγμα η επιστημονική έρευνα δείχνει ότι «δεν υπάρχει καμία εμπειρική υποστήριξη για την άποψη ότι ο αθλητισμός χτίζει χαρακτήρα. . . Φαίνεται ότι η προσωπικότητα του ιδανικού αθλητή δεν είναι το αποτέλεσμα μιας τυποποιημένη διαδικασίας, αλλά προκύπτει από την ανελέητη διαδικασία επιλογής που λαμβάνει χώρα σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού. . . Η επιτυχία στον αθλητισμό ή και αλλού - έρχεται μόνο σε εκείνους που είναι ήδη διανοητικά ικανοί, ανθεκτικοί και δυνατοί» Πρόκειται για την «θεωρία της προεπιλογής»

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Παρόλα αυτή η «θεωρία της προεπιλογής» δεν μας οδηγεί να συμπεράνουμε ότι ο αθλητισμός δεν χτίζει χαρακτήρα γιατί...
- ▶ ... η συμμετοχή στα σπορ και τον αθλητισμό μπορεί να ενισχύσει και να ενθαρρύνει την ανάπτυξη προϋπάρχοντα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα
- ▶ Αν ισχύει η παραπάνω θέση δεν μπορούμε με σιγουριά να ερμηνεύσουμε την υπάρχουσα σχέση μεταξύ των χαρακτηριστικών του χαρακτήρα και του ανταγωνιστικού χαρακτήρα των σπορ

Ανταγωνισμός στα σπορ και ωφελιμισμός

- ▶ Επίσης, και αυτό έχει μεγάλη σημασία, ακόμη και αν ο ανταγωνιστικός αθλητισμός έχει μικρότερο αντίκτυπο στην ανάπτυξη του χαρακτήρα από ό,τι πολλοί έχουν υποστηρίξει (για παράδειγμα, αν η θεωρία της προεπιλογής είναι τελικά δικαιολογημένη), μπορεί και πάλι να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην έκφραση και απεικόνιση των αξιών μας και ακόμη και να συμβάλει στην δικαιολόγησή τους.
- ▶ Θα μπορούσαμε να τις ονομάσουμε αυτές τις δικαιολογήσεις δικαιολογητικές λειτουργίες του αθλητισμού. Για παράδειγμα, ο αθλητικός ανταγωνισμός μπορεί να απεικονίσει την αξία της αφοσίωσης και της ομαδικής εργασίας με το να φανερώνει δημόσια την αριστεία που επιτυγχάνεται μέσω της καλλιέργειας αυτών των χαρακτηριστικών
- ▶ Συνεπώς εξετάζοντας τις συνέπειες δεν μπορούμε να απαντήσουμε στο ζήτημα αν ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό είναι ηθικός ή ανήθικος. Χρειαζόμαστε έναν άλλο τρόπο.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ Ίσως η πιο σημαντική κριτική για την ηθική αξία του ανταγωνισμού είναι ότι είναι εγγενώς ιδιοτελής και εγωιστικός. Επειδή οι ανταγωνιστικές δραστηριότητες είναι παιχνίδια μηδενικού αθροίσματος, η νίκη ενός ατόμου είναι η ήττα ενός άλλου.
- ▶ Το νόημα αυτής της κριτικής δεν είναι ότι οι συνέπειες του ανταγωνισμού είναι ανεπιθύμητες, αλλά ότι ο ανταγωνισμός από την ίδια του τη φύση διαπνέεται από αξίες που πρέπει να απορρίψουμε.
- ▶ Αυτοί οι μη συνεπειοκρατικοί επικριτές του ανταγωνιστικού αθλητισμού, αντιτίθενται στον ανταγωνιστικό αθλητισμό ακόμη και όταν αυτός παίζεται με ηθικά σωστό τρόπο. Θεωρούν ότι ακόμη και αν υποθέσουμε ότι οι συμμετέχοντες παίζουν δίκαια, ο ανταγωνισμός στον αθλητισμό εξακολουθεί να είναι ιδιοτελής και εγωιστικός και συνεπώς μη αποδεκτός.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- Το επιχείρημα ότι τα ανταγωνιστικά σπορ είναι εγωιστικά από τη φύση τους δεν στερείται κάποιας διαισθητικής δύναμης, διότι σε έναν αθλητικό αγώνα όταν ο Χ κερδίζει, ο Υ χάνει.
- Το επιχείρημα ότι ο ανταγωνισμός είναι ουσιαδώς εγωιστικός είναι αυτονόητα δικαιολογημένο όταν εφαρμόζεται σε οικονομικό ανταγωνισμό στην αγορά.
- Παρόλα αυτά είναι δεν είναι δικαιολογημένο όταν εφαρμόζεται στον αθλητισμό.

Τι νομίζετε;

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- Μια πρώτη απάντηση σε αυτούς τους μη συνεπιοκράτες επικριτές του ανταγωνισμού στα σπορ είναι ότι η ιδέα του ανταγωνισμού στον αθλητισμό ως απεριόριστου πόλεμου όλων εναντίον όλων φαίνεται εξαιρετικά ανακριβής.
- Ακόμα και αν στα ομαδικά σπορ περιλαμβάνουν ανταγωνισμό μεταξύ αντιπάλων, περιλαμβάνουν επίσης συνεργασία μεταξύ των μελών της κάθε ομάδας μεταξύ τους.
- Σε πολλά σπορ, ακόμη και σε επαγγελματικό επίπεδο, είναι σύνηθες ακόμη και για τους αντιπάλους να ενθαρρύνουν και ακόμη και να καθοδηγούν ο ένας τον άλλον κατά τη διάρκεια της περιόδου ή μεταξύ των αγώνων.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ Οι επικριτές θα μπορούσαν να απαντήσουν ότι τέτοια παραδείγματα δείχνουν ότι ακόμη και οι επαγγελματίες αθλητές θεωρούν ηθικά αδύνατο να ζουν σύμφωνα με μια αυστηρή ανταγωνιστική στάση. Συνεπώς η ανταγωνιστική στάση είναι ανήθικη
- ▶ Παρόλα αυτά η συνεργατική αυτή συμπεριφορά μπορεί να ερμηνευτεί με εντελώς αντίθετο τρόπο. Ας δούμε αυτό το συλλογισμό που θα το ονομάσουμε θεωρία της αμοιβαιότητας.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ Ο ανταγωνισμός στα σπορ και τον αθλητισμό λαμβάνει χώρα μέσα σε ένα πλαίσιο δεσμευτικών καταστατικών κανόνων.
- ▶ Οι καταστατικοί κανόνες είναι εκείνοι που καθορίζουν τι θεωρείται νόμιμη κίνηση στο πλαίσιο του παιχνιδιού και τι θεωρείται νίκη και τι ήττα.
- ▶ Ο καλός ανταγωνισμός απαιτεί αντιπάλους που αμοιβαία δεσμεύονται ότι δεν θα παραβιάσουν τους κανόνες.
- ▶ Στην βάση αυτής της αμοιβαίας δέσμευσης η ανταγωνιστική επιτυχία φαίνεται ασήμαντη ή άδικη αν επιτυγχάνεται ως πούμε, με δωροδοκία ενός διαιτητή
- ▶ Φαίνεται όμως ασήμαντη και όταν επιτυγχάνεται έναντι κατώτερου αντίπαλου.
- ▶ Μοιάζει λοιπόν ότι ο ανταγωνισμός στα σπορ είναι μια αμοιβαία δέσμευση που έχει στόχο να οδηγήσει και τους αντιπάλους στην αριστεία

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Σύμφωνα με τον Delattre, αυτές οι στιγμές δοκιμασίας και όχι νίκης ή ήττα είναι η πηγή της αξίας του ανταγωνισμού στον αθλητισμό: Οι καταστατικοί κανόνες είναι εκείνοι που καθορίζουν τι θεωρείται νόμιμη κίνηση στο πλαίσιο του παιχνιδιού και τι θεωρείται νίκη και τι ήττα.

Η δοκιμασία των ικανοτήτων κάποιου στον ανταγωνιστικό αθλητισμό είναι μια μορφή αυτογνωσίας. . . . Η αξίωση του ανταγωνιστικού αθλητισμού στην σπουδαιότητα της παροχής ευκαιριών για αυτογνωσία, που διαφορετικά θα μπορούσε να είναι...χαμένες. . . . Παρέχουν ευκαιρίες για αυτογνωσία, για συγκέντρωση και ένταση της συμμετοχής ... με μια συχνότητα που σπάνια συναντάται αλλού. . . . Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι πολύ μεγαλύτερη επιτυχία στον ανταγωνιστικό αθλητισμό να έχεις παίξει καλά κάτω από πίεση ενός πραγματικά αξιόλογου αντιπάλου και να χάσεις, παρά να έχεις νικήσει έναν λιγότερο άξιο ή ανάξιο, όπου δεν υπάρχουν απαιτήσεις δεν υπήρξαν απαιτήσεις.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ Τα σχόλια του Delattre υποδηλώνουν ότι αν και είναι απαραίτητο για τον καλό ανταγωνισμό οι αντίπαλοι να προσπαθούν όσο το δυνατόν περισσότερο να επιτύχουν τη νίκη, η κύρια αξία του αθλητικού ανταγωνισμού δεν έγκειται στη νίκη αλλά στην αντιμετώπιση της πρόκλησης που θέτει ένας άξιος αντίπαλος.
- ▶ Σε αυτή την άποψη, ο καλός ανταγωνισμός προϋποθέτει μια συνεργατική προσπάθεια από ανταγωνιστές να δημιουργήσουν την καλύτερη δυνατή πρόκληση ο ένας για τον άλλον

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Ο A. Bartlett Giamatti, πρώην πρόεδρος του Yale και πρώην επίτροπος του πρωταθλήματος μπέιζμπολ, τόνισε την αναζήτηση για την αριστεία:

Όταν . . . ένα άτομο στον αγωνιστικό χώρο ή στο παγοδρόμιο, ή στο δάπεδο ή στον στίβο εκτελεί μια πράξη που ξεπερνά - παρά την προφανή του ή της τη θνητότητα, την ανθρωπιότητα - ό,τι έχουμε δει ή ακούσαμε ή θα μπορούσαμε να διανοηθούμε να το κάνουμε εμείς οι ίδιοι, τότε έχουμε γίνει μάρτυρες ... μιας στιγμής απόλυτης συνοχής. Σε αυτή στιγμή, σηκώνόμαστε στα πόδια μας, βγαίνουμε από τον εαυτό μας. Νιωθούμε αυτό που είδαμε, γινόμαστε αυτό που αντιληφθήκαμε.

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Οι μη συνεπειοκράτες όμως θα μπορούσαν να απαντήσουν και πάλι ως εξής:

- ▶ Τα αθλητικά γεγονότα, που γίνονται αντιληπτά ως μέρος μιας τέτοιας αμοιβαία αποδεκτής αναζήτησης αριστείας, μπορεί πράγματι να είναι ηθικά υπερασπίσιμα, αλλά μια τέτοια άποψη δεν δικαιολογεί αυτόν καθ'αυτόν τον ανταγωνισμό στον αθλητισμό
- ▶ Ο "ανταγωνισμός" έχει επαναπροσδιοριστεί με τέτοιο τρόπο ώστε ότι δεν αναφέρεται πλέον σε πραγματικό ανταγωνισμό. Δίνοντας έμφαση στην αναζήτηση για την αριστεία, έχουμε αλλάξει τον στόχο του αθλητικού αγώνα από να νικήσουμε τους αντιπάλους, στην αναζήτηση της αυτό-ανάπτυξης και αυτό-βελτίωσης.
- ▶ Ο στόχος δεν είναι πλέον να νικήσουμε τους αντιπάλους, αλλά μάλλον η επίτευξη ορισμένων προτύπων απόδοσης ή η απόκτηση αυτογνωσίας και την ανάπτυξη μέσω της προσπάθειας ικανοποίησης αυτών των προτύπων.
- ▶ Αυτός όμως δεν είναι ένας συμβατός με σπορ και τον αθλητισμό ορισμός του στόχου των σπορ

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Μια πιθανή απάντηση σε όλα τα προηγούμενα θα μπορούσε να είχε δύο σκέλη:

- ▶ Ο "ανταγωνισμός" κάποιου με τον εαυτό του (αυτό-βελτίωση) δεν είναι κάτι διαφορετικό με το να ανταγωνίζεται κάποιος κάποιους άλλους.
- ▶ Η αμοιβαία αναζήτηση της αριστείας δίνει έμφαση στην ήττα ενός αντιπάλου και, ως εκ τούτου, αφορά τελικά τον ανταγωνισμό.
- ▶ Συγγεπώς δεν είναι πειστικό το επιχείρημα ότι η αμοιβαία αναζήτηση της αριστείας δεν είναι ένας συμβατός με σπορ και τον αθλητισμό ορισμός του στόχου των σπορ

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Παρόλα αυτή η αντιπαράθεση των επιχειρημάτων μπορεί να συνεχιστεί. Για παράδειγμα

- ▶ Ο "ανταγωνισμός" κάποιου με τον εαυτό του υποδηλώνει ότι κάποιος παίζει ενάντια σε φανταστικές υπάρξεις του προηγούμενου εαυτού τους. Επειδή δεν υπάρχουν φανταστικές προηγούμενες υπάρξεις του εαυτού μας με τις οποίες ανταγωνιζόμαστε αυτή η περιγραφή του ανταγωνισμού είναι δυνητικά παραπλανητική
- ▶ Είναι ίσως λιγότερο παράδοξο να μιλάμε για άτομα που προσπαθούν για αυτό-ανάπτυξη ή αυτό-βελτίωση από το να μιλάμε για άτομα που ανταγωνίζονται προηγούμενους εκδοχές του εαυτού τους αλλά στην ουσία περί αυτού πρόκειται
- ▶ Μήπως λοιπόν ο ανταγωνισμός κάποιου με τον εαυτό του είναι στην ουσία ανταγωνισμός με κάποιον άλλο ή άλλους

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Παρόλα αυτή η αντιπαράθεση των επιχειρημάτων μπορεί να συνεχιστεί. Για παράδειγμα

- ▶ Ο "ανταγωνισμός" κάποιου με τον εαυτό του υποδηλώνει ότι κάποιος παίζει ενάντια σε φανταστικές υπάρξεις του προηγούμενου εαυτού τους. Επειδή δεν υπάρχουν φανταστικές προηγούμενες υπάρξεις του εαυτού μας με τις οποίες ανταγωνιζόμαστε αυτή η περιγραφή του ανταγωνισμού είναι δυνητικά παραπλανητική
- ▶ Είναι ίσως λιγότερο παράδοξο να μιλάμε για άτομα που προσπαθούν για αυτό-ανάπτυξη ή αυτό-βελτίωση από το να μιλάμε για άτομα που ανταγωνίζονται προηγούμενους εκδοχές του εαυτού τους αλλά στην ουσία περί αυτού πρόκειται
- ▶ Μήπως λοιπόν ο ανταγωνισμός κάποιου με τον εαυτό του είναι στην ουσία ανταγωνισμός με κάποιον άλλο ή άλλους. Μήπως κριτήριο της βελτίωσης δεν είναι κάτι που έχει με τον καθένα αλλά κάτι που σχετίζεται με τους άλλους

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

Ας κάνουμε ένα νοητικό πείραμα

- ▶ Ας υποθέσουμε ότι σε ένα απομονωμένο από τον υπόλοιπο κόσμο χωριό ένας χωριάτης τρέχει το 100 μέτρα σε 12 δευτερόλεπτα και όλοι οι υπόλοιποι σε χρόνο πάνω από 12,5 δευτερόλεπτα. Προφανώς είναι ο καλύτερος στο χωριό αλλά παράλληλα πιστεύει ότι είναι και ο πιο γρήγορος άνθρωπος 'η τουλάχιστον από τους πιο γρήγορους στον κόσμο. Παρόλα αυτά προσπαθεί να αυτό-βελτιωθεί και να κατεβάσει τον χρόνο του έστω και 1 δέκατο του δευτερόλεπτου κάτω από τα 12 δευτερόλεπτα.
- ▶ Κάποια μέρα πάει στο χωριό ένας αθλητής που τρέχει τα 100 μέτρα στα 10 δευτερόλεπτα και του λέει ότι υπάρχουν χιλιάδες άλλοι στον κόσμο που τρέχουν τα 100 μέτρα κάτω από 12 δευτερόλεπτα. Θα αλλάξει η άποψη του σχετικά με το τι θα συνιστούσε αυτο-βελτίωση

Ανταγωνισμός στα σπορ και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ Το νοητικό πείραμα καταδεικνύει ότι αυτό που μετράει ως σημαντικό επίτευγμα απαιτεί αναφορά στις επιδόσεις των άλλων.
- ▶ Επιπλέον υποδηλώνει ότι οι κρίσεις σχετικά με το τι μετράει ως σημαντική βελτίωση προϋποθέτουν επίσης συγκριτικές αξιολογήσεις σχετικά με τις άλλες επιδόσεις

Ανταγωνισμός στα σπορ η Νίκη και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- Στον αθλητισμό συχνά αναφερόμαστε στην επιτυχία στον αθλητισμό εννοώντας συνήθως την Νίκη.
- Η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας αν και θεωρεί την Νίκη ως σημαντικό στοιχείο στον Αθλητισμό δεν την θεωρεί σημαντικό στοιχείο επιτυχία στον αθλητισμό.
- Οι κύριες θέσεις της θεωρίας είναι ότι ο αθλητικός ανταγωνισμός είναι καλύτερος (και συχνά είναι) μια συνεργατική δραστηριότητα στην οποία τα μέρη εμπλέκονται ελεύθερα προκειμένου να ανταποκριθούν στην πρόκληση που διαμορφώνεται από τους καταστατικούς κανόνες του αθλήματος
- Στην βάση αυτή παρότι ένας κερδίζει την Νίκη όλοι μπορεί να χαρακτηριστούν ότι πέτυχαν κάτι.

Ανταγωνισμός στα σπορ η Νίκη και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- Στην θέση αυτή έχει αντιταχθεί οι Scott Kretchmar και Tim Elcombe λέγοντας ότι η επιτυχία στον αθλητισμό περιλαμβάνει στρατηγικές δεξιότητες και αθλητικές ικανότητες.
- Ο Νικητής επιδεικνύει αυτές τις δεξιότητες και ικανότητες σε υψηλότερο επίπεδο και αυτό είναι που τον κάνει νικητή
- Η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας αποτυγχάνει να αναδείξει αυτό το ουσιώδες στοιχείο της επιτυχίας στον αθλητισμό.
- Λέει για την θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας ότι αντιμετωπίζει τον αθλητισμό...

Ανταγωνισμός στα σπορ η Νίκη και η θεωρία της αμοιβαίας αναζήτησης της αριστείας

- ▶ ... όπως κάποιος που έρχεται μαζί σου σε μια δραματική παράσταση ή ταινία με έντονα δραματικά και συναισθηματικά στοιχεία και συνεχώς να σου λέει στην παράσταση ότι όλα αυτά είναι φαντασιώσεις και μια απλή ιστορία.
- ▶ Βυθίζοντας τον εαυτό μας στην ιστορία σαν να ήταν πραγματική και παίρνοντας στα σοβαρά τον αθλητικό αγώνα, προσθέτουμε βάθος και ένταση στην εμπειρία μας που αποτελεί σημαντική πηγή πλούτου στη ζωή μας.
- ▶ Όπως χαρακτηριστικά λέει «η δραματική δύναμη των σπορ και του αθλητισμού είναι ότι πρόκειται για ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος»